

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

skelige Sager til Behandling i Landvindingssudvalget, og at disse med det første vil blive indstillet til Gennemførelse, altsaa i den nærmeste Tid. Der vil i disse Sager blive paalagt den tilsynsførende at give Landbrugerne Underretning om Arbejdets Iværksættelse. Jeg kan paa nuværende Tidspunkt kun sige, at der maa tages rimelige Hensyn til begge Sider og fra begge Sider, og hvis det sker, er det ogsaa min Overbevisning, at væsentlige Ulemper og deraf følgende Erstatningskrav kan undgaaes i næsten alle Tilfælde. Men jeg maa vel tilføje, at det er min Opfattelse, at Staten, som ved store Statstilskud muliggør Afvandingssagernes Gennemførelse, i hvert enkelt Tilfælde maa foretage en Afvejen paa den ene Side af de landbrugsmæssige Interesser og paa den anden Side af de fiskerimæssige og derudfra tage sin Stilling.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov beklagede, at Tilskuddet til Plantning af Skov er blevet nedsat, og jeg deler i og for sig det ærede Medlems Beklagelse. Men adspurgt skal jeg sige, at Sagen forholder sig saaledes, at Statstilskuddet til Anlæg af Fredskovplantager var oprindeligt $\frac{1}{3}$ af Udgifterne til Kultur og til nødvendige Nyanlæg af Veje, Hegn, Brandbælter, Grøfter o. s. v., men dette blev fra 1. April 1941 af beskæftigelsesmæssige Hensyn forøjet til $\frac{2}{3}$. Da Bevillingen paa Finansaaret 1943—44 imidlertid blev overskredet betydeligt, gav dette Anledning til en Forhandling med Finansministeriet om en Ændring af Tilskudsreglerne, og Resultatet heraf blev altsaa, at det hidtidige Tilskud paa $\frac{2}{3}$ opretholdtes for Arbejder, der paabegyndtes inden Udgangen af Finansaaret 1946—47, dog saaledes, at der fastsættes et Maksimum for de tilskudsberettigede Udgifter paa 800 Kr. pr. ha for Kommuneplantager og 500 Kr. pr. ha for private Fredskovplantager. For Arbejder, der paabegyndes efter Udgangen af 1946—47, nedsættes Tilskuddet til Halvdelen af de tilskudsberettigede Udgifter.

Medens jeg er ved Skov, maa jeg ogsaa nævne, at det ærede Medlem Hr. Th. Poulsen berørte et Spørgsmaal om Plantning af Skov Vest for København. Denne Idè er jo af ældre Dato, idet den rejstes over for Ministeriet i 1942 af Landsforeningen „Dansk Arbejde“. Sagen blev imidlertid stillet i Bero indtil videre, hvilket forekommer mig ret naturligt, ikke mindst naar Hensyn tages til de meget store Bekostninger, der er Tale om. Imidlertid er det et af de Spørgsmaal, der altid kan tages op til Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. N. Chr. Christen-

sen har henstillet, at der ikke blev forlangt Korn til Aflevering fra Tankgravanlæg, og det lyder jo egentlig saa ligetil, men er det ikke. Sagen er den, at ifølge Kornlovens § 1, Stk. 2, skal der ved Kornafleveringspligtens Beregning medtages Grundværdien af alle i Forbindelse med Ejendommen den 1. Juli d. A. drevne eller til denne hørende Arealer. Derfor har Statens Kornkontor fastsat, at saadanne Arealer, der er frigivet før den 1. Juli dette Aar, skulde medtages ved Kornafleveringspligten, uanset om Arealet helt eller delvis var uegnet til Landbrugsdrift paa Grund af tilbageværende tyske Anlæg. Naar der er henvist til at gøre Brug af Forbeholdsretten, er det, fordi man gaar ud fra — og maa gaa ud fra —, at de paagældende vil faa Erstatning paa anden Maade.

Grundlaget for den trufne Afgørelse er altsaa Formodningen om, at Landbrugerne faar Erstatning for de Tab, de har lidt ved ikke at kunne dyrke Jorden, og her maa jeg henvise de skadelidte til at melde sig til Amtet, der har nedsat en særlig Vurderingskommission. Det er maaske nok tvivlsomt, om den Nettoerstatning, der gives for de nuværende Ulemper, kan begrunde, at de frigivne Arealer paalægges Kornafleveringspligt, men da Erstatningen har til Formaal at stille Ejerne, som om de havde udnyttet Arealet, tror jeg alligevel, alt taget i Betragtning, at det er forsvarligt at opretholde den trufne Afgørelse.

Saa er der af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen spurgt, om der i indeværende Samling kunde ventes Forslag til en ny Lov om Vandløbsretten. Jeg kan svare, at jeg har faaet Kommissionens Betænkning udleveret, og det er ingenlunde et Værk, man saadan løber igennem i et Par Fritimer, saa jeg har foreløbig nok at gøre med at læse, men jeg regner med, at det vil kunne lykkes at fremsætte Forslag herom i denne Samling.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger om Udstykningsen, som er berørt af forskellige Talere.

Først maa jeg nævne Spørgsmaalet om de saakaldte „indeklemte Husmænd“ og om Nedsættelse af kommunale Udvalg til Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal. Det er et gammelt Ønske fra Husmændenes Side, man her staar over for, og nu har altsaa baade det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. Carl Petersen under denne Finanslovdebat været inde paa Sagen. Jeg kan sige, at naar man tillægger disse kommunale Udvalg en saa stor Betydning, skal jeg ikke modsætte mig Tankens Realisation, og jeg regner med i Løbet af kort Tid